

گفت و گو



مرحوم افروغ به رعایت موازین دینی از ساده گرفته تا خیلی پیچیده و نظری تقید داشت. همان طور که در مورد عباداتش مقید بود. در عین حال آموزه‌ها و آرمان‌های دینی مثل رعایت حریت و آزادی، رعایت اخلاق و رعایت عدالت را هم به همان شدت و حدت پیگیری می‌کرد و در قبال آنها هم کوتاه نمی‌آمد



دکتر حسن سبحانی از دوستان و نزدیکان عماد افروغ در گفت و گوبا «ایران جمعه» از زندگی شخصی و عقاید آن مرحوم می‌گوید

حقیقت بالاتر از مصلحت

انتقاد درون نظام را عین خدمت به انقلاب دانست

سید پویا هاشمی حفظ‌آباد
دبیر گروه گفت‌وگو

مرحوم استاد افروغ را از چه زمانی و به چه واسطه می‌شناسید؟

من بعد از پایان انتخابات مجلس هفتم شورای اسلامی حوالی اردیبهشت سال ۱۳۸۳ در جلسه‌ای پیش از آنکه مجلس کار خودش را رسماً آغاز کند ایشان را دیدم. البته دوران اسم او را شنیده بودم احتمالاً چون پیشتر بنده نماینده بودم دکتر افروغ بیشتر من را می‌شناخت و اولین جلسه آشنایی حضوری در آن زمان شکل گرفت. در سال پایانی مجلس هفتم ۱۳۸۶ به این نتیجه رسیدیم که مجلس اصولگرا چون همزمان با دولت مشکلاتی را که دولت دارد نمی‌بیند و ایراد نمی‌گیرد به همین دلیل به اتفاق چند نفر دیگر از دوستان اصولگرایان مستقل را ایجاد کردیم. اصولگرایان مستقل یک جریان

درون مجلس شورای اسلامی بود که با استقبال عمومی هم مطرح شد البته نه من نه مرحوم افروغ خودمان را حزبی نمی‌دیدیم ولی برخی حرکت‌های ما را به اسم اصولگرایان می‌زدند.

دوستان بسیاری در مورد دوستی و همکاری شما گفته‌اند؛ مرحوم افروغ را در موضوعات مذهبی، انقلابی و اخلاقی چطور دیدید؟

دکتر افروغ جامعه‌شناسی خوانده بود و به تبع به مسائل اجتماع نگاه ویژه و تخصصی داشت اما در مورد وابستگی‌اش به مسائل مذهب و علاقه‌اش به انقلاب اسلامی که آن هم منشأ در مسائل مذهبی داشت بسیار جای سخن دارد. بعضی مفاهیم که از دید افراد بعضاً دانشگاه دیده و تحصیلکرده در رشته‌های علوم

اجتماعی خیلی مورد توجه قرار نمی‌گرفت، برای آن مرحوم بسیار مهم بود و اعتقاد بسیاری به آنها داشتند و اصول بسیاری را رعایت می‌کردند.

به عنوان نمونه در مسائل مربوط به مذهب دکتر افروغ تقید خاصی به نماز اول وقت داشت و ذره‌ای نمی‌گذاشت که این مهم فراموش شود یا اینکه بعضی‌ها ممکن است بگویند در این سطح از سواد هر موقعی که نماز خواندیم خیلی مشکل ایجاد نمی‌کند.

مرحوم افروغ به رعایت موازین دینی از ساده گرفته تا خیلی پیچیده و نظری تقید داشت. همان طور که در مورد عباداتش مقید بود. در عین حال آموزه‌ها و آرمان‌های دینی مثل رعایت حریت و آزادی، رعایت اخلاق و رعایت عدالت را هم به همان شدت و حدت پیگیری می‌کرد و

در قبال آنها هم کوتاه نمی‌آمد. دکتر سلیقه‌ای عمل نمی‌کرد که مثلاً از کنشی که به وجود می‌آورد خیلی سریع پشیمان شود یا برگردد. اصول داشت و براساس اصولی که از دین و از علم گرفته بود خودش را با دیگران مواجعه می‌داد. استحضار دارید کسانی که با اصول و ضابطه عمل می‌کنند چون هر اقدامشان را به آن اصول و ضابطه معطوف می‌کنند کمتر دچار آسیب‌های روزمره در کلام و در عمل می‌شوند.

البته افروغ به فرصت‌طلبی اجازه رشد نمی‌داد و خیلی بجا و در زمان برخورد می‌کرد اما در این برخورد ذره‌ای اجازه نمی‌داد که به توهین یا غیبت و هرگونه بد اخلاقی مرسوم بینجامد ولی حرفش را می‌زد به خاطر رعایت اخلاق رودربایستی نمی‌کرد که اگر باید یک حرفی را بزند آن را مسکوت نگاه دارد.

